

عنوان مقاله:

شیوه چینش اشعار در دیوان سائری

محل انتشار:

فصلنامه زبان و ادبیات فارسی، دوره 19، شماره 33 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

ثریا اسلامی خو - دانشجوی دکتری، گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد شهرکرد، دانشگاه آزاد اسلامی، شهرکرد، ایران.

محمد حکیم آذر - هیئت علمی گروه زبان و ادبیات فارسی دانشکده ادبیات دانشگاه آزاد واحد شهرکرد شهرکرد ایران

اصغر رضایوریان - گروه زبان و ادبیات فارسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی، ایران، شهرکرد

خلاصه مقاله:

چینش اشعار در دیوان بیشتر شاعران بر اساس حروف الفبای قوافی شعر شاعراست اما بعضی از شاعران روش دیگری برای چینش شعر در دیوان خود به کار برده اند از جمله این شاعران سائری مشهودی است. او شاعر شیعه مذهب دوره صفوی است که چیدمان شعرش را بر اساس تکرار چشمی واژگان قرار داده است. شگردهایی که در به کار بردن واژگان تکراری داشته باعث افزایش موسیقی، ضرب آهنگ، پیوستگی و انسجام متنش شده و سبک شعری خاصی را این گونه برای خود ایجاد کرده است. واژگان تکراری در شعرش گاهی نشانه های آشکار و پنهانی همراه خود دارند که به صورت آوایی و معنایی، ساختار متن را می سازند و بر احساس و موضوع مورد نظر شاعر تاکید می کنند. از آنجایی که سبک جدا از جهان بینی، شخصیت و روحیات شاعر نیست می توان با شناسایی شیوه منحصر به فرد شاعر در چیدن اشعار در دیوانش، با مختصات فکری شاعر آشنا و از هدف شاعر در به کار بردن این شیوه خاص آگاه شد. هدف وی از این تکرار آگاهانه، اهمیت دادن به موضوع و جلب توجه مخاطب است، او با تلقین و تکرار، عواطف زودگذر را در ذهن ها رسوخ می دهد و اینگونه توانسته است رابطه جدانشدنی میان لفظ و معنی را به وضوح نمایش دهد. از بررسی تکرار واژه ها در شعرش نتیجه گیری می شود که وی شاعری معناگرا و طبیعت گراست. در این پژوهش از روش کتابخانه‌ای و روش تحلیلی آماری، استفاده شده است.

کلمات کلیدی:

تصحیح نسخه، سائری، دیوان سائری، شعر دوره صفوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1794473>

